

Illésfalvi Iván középiskolai angoltanárként éli mindennapjait. Azonban több ő ennél – [egyrészt ismert dallamokra dalszövegeket parodizál](#), másrészt a Metallophilia zenekar énekese. Az [Acoustic Love Thrash](#) projekt egy egyszemélyes produkció, amivel Iván lépett már fel utcazene-fesztiválon, klubokban, kocsmákban.

Elsőprő erejű, gyilkos paródiák ezek, a közönség a hasát fogja a nevetéstől. Nem először történik meg a [Thunder Rock Clubban](#) sem, ahol szombaton, április 21-én este lép fel [Iván előbb az egyszemélyes dologgal](#), később pedig thrashtorkát is elengedi a Metallophiliában. A koncert 22 órakor kezdődik, a belépés este 21 óráig ingyenes, utána 10 lej. Ivánnal beszélgettünk egyet.

Az Acoustic Love Thrash nevű dolog hogy alakult ki? Elkezdted írni vagy improvizáltad a kifordított szövegeket?

Az Acoustic Love Thrash név onnan jött, hogy már régről megvolt a stílusalapító dal, az Amarilla, amelyről pár éve mondta egy zenész barátom reklámként egy koncertemen, hogy az egyetlen és utánozhatatlan szerelmes thrash metál nóta. Na, ezen kaptam magam, s megalkottam az új zenei stílust, ami egyben a fellépő nevem is lett: Acoustic Love Thrash. A

dalok egy része is már e történés előtt létezett, néhány pedig ez után került a repertoárba. Amikor lecsap rám az ihlet, akkor indulok neki egy-egy ilyen stílusú dal elkészítésének. Teljesen hangulatfüggő...

Milyen zenéken nőttél fel, kik voltak rád hatással? Civilben mivel foglalkozol?

Rengetegféle zene inspirált életemben, s a majd' 22 év nyilvános zenélés alatt is, így azt mondanám, hogy rock, metal, alternatív, folk egyaránt hatással volt és van rám. Civilben angoltanár és osztályfőnök vagyok egy középiskolában, mellette pedig az ELTE Irodalomtudományi Doktori iskolájában vagyok lassan végzős.

Hány fellépésed van egy évben - ezek között van-e olyan, amikor nem "hivatalos" koncerted van, hanem csak baráti társaságban előveszed a gitárt és énekelni kezdesz?

A tavalyi év rendhagyó lavinát indított el a fellépések terén. Korábban nem volt több hivatalos, mint mondjuk 6-8, de tavaly közel 60 megmozdulásban vettem részt, fő zenészként, vagy

besegítőként, illetve ha olyan volt a hangulat, ezen felül is előszedtem a hangszeret, mert a zene a mindenem. Ahogy elnézem az idén is hasonló lesz a menetrend, szerencsére...

Amikor nevet a közönség, te nem neveted el magad?

Általában a vidám dalok közben sikerül megőriznem a fapofát, ami még jobban növeli a dalok hatását, de előfordul hogy képtelen vagyok megállni, s odavigyorgok a közönségnek. Nehéz is lenne kibírni, nemde?

A Metallophilia már egy komolyabb produkció - itt már másik arcodat mutatod. Kiegészíti a kettő egymást?

A Metallophilia 2010-ben alakult meg. Ebben csak énekelek, de ezzel egy egész más arcomat szeretném megmutatni. Nem mondom, hogy a két forma kiegészíti egymást, de az A.L.T. nagyon sok koncerten működőképes felvezető zene, mivel megteremti a jó hangulatot, amibe aztán a dallamos metál belehasít, s magával rántja a közönséget. Legalábbis az eddigi

tapasztalatok alapján működik. Remélem sok ilyen típusú kombinált fellépésre sor kerül még. Egy biztos, ha a hely igényli, a Metallophilia előtt természetesen megszólal az A.L.T. Üzenetünk mindkét formától mindenkinek: Röck! :-)